

*p* Иер. 52; 17.  
Зах. 8; 6;  
Мат. 19; 26.  
Гл. 4; 57.

*c* Мат. 19; 27.

*m* Втор. 55; 9.

*y* Иов. 42; 40.

*ф* Мат. 16; 21.  
17; 22. 20;  
17. Мар. 10;  
52.

*x* Пс. 22; Иса.  
55;

*y* Мат. 27; 2.  
Гл. 25; 4.

Иоан. 18; 28.  
Дьян. 5; 15.

*ч* Мар. 9; 52.  
Гл. 2; 50.  
9; 45. Иоан.  
40; 6. 12; 16.

*ш* Мат. 20; 29.  
Мар. 10; 46.

*щ* Гл. 17; 49.

*з* Гл. 5; 26.  
Дьян. 4; 21.

41; 48.

Боже. А които чухъ това рекохъ: И кой 26  
може да ся спасе? А той рече: *p* Невъз- 27  
можно-то у человекъ-тъ, у Бога е въз-  
можно. А Петръ рече: Ето ный оставихмы 28  
всичко, и послѣдовахмы тя. А той имъ ре- 29  
че: Истинъ ви казувамъ, че *m*нѣма никой  
който да е оставилъ къщъ, или родители,  
или братія, или женъ, или чада заради цар-  
ство-то Божіе, *y*И да не получи многократ- 30  
но на това врѣме, и въ идущій-тъ въкъ  
животъ вѣченъ.

И като *ф*зѣ дванадесеть-тъ при себе си, 31  
рече имъ: Ето възлѣзуваме въ Иерусалимъ,  
и ще да ся свърши *x*всичко що е написано  
отъ пророцы-тъ за Сына человекскаго. За- 32  
щото *ч*ще бѣде прѣдаденъ на язычници-тъ,  
и ще му ся поругаѣтъ, и ще го обесче-  
стятъ, и ще го заплюѣтъ, И ще го бѣѣтъ, 33  
и ще го убѣѣтъ, и въ третій-тъ день ще въз-  
кръсне. И *ч*тъ не разумѣхъ нищо отъ то- 34  
ва: и тая дума бѣше покрѣта за тѣхъ, и  
не разбирахъ това що ся казуваше.

А *ш*когато приближаваше до Иерихонъ, нѣ- 35  
кой си слѣпъ сѣдѣше край пѣтъ-тъ да про-  
си. И като чу че народъ минува, попыта, 36  
какво е това? И казахъ му че Исусъ На- 37  
зорянинъ минува. Тогазь той извика, и ка- 38  
зуваше: Исусе, сыне Давидовъ, помилуй  
мя. И тѣзи които вървахъ напѣдъ запрѣ- 39  
тываѣхъ му да мѣкне, но той още повече  
выкаше: Сыне Давидовъ, помилуй мя. И спрѣ 40  
ся Исусъ и повелѣ да му го доведѣтъ, и  
като приближи, попыта го, И каза: Що и- 41  
щеш да ти сторѣжъ? А той рече: Господи,  
да прогледамъ. И Исусъ му рече: Прогле- 42  
дай; твоя-та *щ*вѣра тя исцѣли. И тутакси 43  
прогледа, и търгна слѣдъ него, и *з*славяше